

Onklino Petunjo anhelis pro hororo.

“Nu, f’riru kaj boligu al vi la kapojn, ambaŭ,” diris Hagrid. “ ‘Ari – vi estes sorĉist’.”

Silentis en la kabaneto. Aŭdeblis nur la maro kaj la fajfado de la vento.

“Mi estas *kio*?” anhelis Hari.

“Sorĉist’, kompreneble,” diris Hagrid, residiĝante sur la kanapo, kiu ĝemis kaj subiris iomete pli, “kaj plaŭdinde elstara vi estos post jom da edukado, mi dirus. Kun tiaj gepaĉoj, ĉu vi povus esti alia? Kaj mi op’nies, ke jam la temp’ estas, ke vi legu vian leteron.”

Hari etendis la manon, finfine, por akcepti la flavkoloran koverton, smeraldverde direktitan al *S-ro H. Potter, La Planko, Kabaneto-sur-Roko, La Maro*. Li elprenis la leteron kaj legis:

PORKALA AKADEMIO DE MAGIO KAJ SORĈADO

Lernejestro: Albus Zomburdo

(Ordeno de Merlino, Unua Klaso, Granda Sorĉisto, Ĉefa Mago, Supera Estro, Internacia Konfederacio de Sorĉistoj)

Estimata s-ro Potter,

Estas plezuro por ni povi informi vin, ke vi estas registrita ĉe la Porkala Akademio de Magio kaj Sorĉado. Bonvolu trovi, ĉi-kune, liston de ĉiuj bezonataj libroj kaj ekipaĵoj.

La lernperiodo komenciĝos la 1an de septembro. Ni atendas vian strigon plej malfrue la 31an de julio.

Sincere salutas vin,

Minerva MakGongal

Viclernejestro

Demandoj knalis en la kapo de Hari kiel artfajraĵoj, kaj li ne povis decidi, per kiu komenci la demandadon. Post kelkaj minutoj li ekbalbutis, “Kion signifas, ke ili atendas mian strigon?”

“Galopantaj Gorgonoj, tio r’memoriges min,” diris Hagrid, frapante sian frunton sufiĉe forte por faligi tirĉevalon, kaj el alia poŝo en sia mantelo li prenis strigon, – veran, vivantan, iom taŭzitan strigon – longan plumon kaj rulaĵon de pergameno. Metinte la langon inter la dentoj, li skribaĉis noton, kiun Hari povis legi renversitan:

Kara Prof. Zomburdo,

Donis al Hari la leteron. Morgaŭ gvidos lin aĉeti aĵojn. Vetero aĉas. Esperas ĉio bona ĉe vi.

Hagrid

Hagrid rulis la noton kaj donis ĝin al la strigo, kiu prenis ĝin en la beko. Li iris al la pordo kaj eljetis la strigon en la tempeston. Tiam li revenis kaj sidiĝis, kvazaŭ tio estis same ordinara kiel paroli telefone.